

Afdelingsnieuws

S

SUCCULENTA

108

MAAS EN PEEL

ZOMER 2017

Omslag: Willem Frederik Reinier Suringar werd in 1832 in Leeuwarden geboren en overleed in 1898 in Leiden. Hij promoveerde in Leiden in 1857 en werd in datzelfde jaar benoemd tot buitengewoon hoogleraar in de botanie in Leiden. In 1862 werd hij benoemd tot hortusdirecteur en gewoon hoogleraar in de botanie. In 1871 werd hij ook nog directeur van het Rijksherbarium. In 1884 en 1885 was Suringar in West-Indië voor wetenschappelijk onderzoek. Daar werd zijn aandacht getrokken door het cactusgeslacht *Melocactus*. Na zijn terugkeer liet hij in de hortus een succulentenkas bouwen en beschreef hij met zijn zoon Jan Valckenier Suringar vele soorten van het geslacht *Melocactus*. Later zijn door Britton en Rose alle door hem beschreven soorten geïdentificeerd als behorend tot één soort. In 1898 werd hij dood aangetroffen in het Botanisch Laboratorium, waarna zijn zoon nog vele jaren probeerde aan te tonen, dat de door zijn vader en hem beschreven soorten wel verschillend waren.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 108 Zomer 2017 27e jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

MAAS & PEEL

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

E-mail: j.a.schraets@hccnet.nl

Programma (onder voorbehoud)

27 juni Buitenavond Fam. Van Eck, Baexem.
22 aug Doe-avond Jochumhof, Steyl.
26 sept Presentatie van de heren Geerlings & Rooijackers.

Op 8 oktober overleed ons lid
Dhr. Piet van Diepenbeek
In de leeftijd van 90 jaren.

Dhr. Van Diepenbeek was sinds ongeveer een jaar lid van onze afdeling.
Moge hij rusten in vrede.

HOBBYARTIKELN

ZOALS :

ETIKETTEN

STIFTEN

VOEDING

VIA ONZE AFDELING VERKRIJGBAAR BIJ:

JACK V.D. STERREN

INDUSTRIESTRAAT 70, REUVER

TEL. 077-4743687

MAIL: JACKV.D.STERREN@HOME.NL

EN TIJDENS ONZE BIJeenKOMSTEN

In Memoriam Bert Kuijpers

Jack Schraets

Op 23 april 2017 overleed, toch nog plotse-ling, Bert Kuijpers. Hij was geboren in 1944, dus 72 jaar oud. In het najaar van 2015 werd Bert ziek. Hij werd enkele malen geopereerd, maar uiteindelijk stonden de doctoren machteloos. Bert was langer dan 40 jaar een zeer actief succulentenliefhebber. Hij was een echte doener. Bijna steeds bezocht hij de afdelingsbijeenkomsten, waar- bij hij vooral was geïn-teresseerd was in praktische zaken. Dat bleek onder meer uit de aanzienlijke aantal- len bijzondere cactus- sen, die hij entte en daarna aan andere

liefhebbers ter beschikking stelde. Tijdens verscheidene 'doe-avonden' demon- streerde Bert diverse aspecten van onze hobby, zoals enten, stekken en diverse substraten, die gebruikt worden.

Eind twintigste eeuw verhuisde Bert (natuurlijk met zijn vrouw) naar 't Ven, waar hij een ruime woning met grote tuin inrichtte naar zijn smaak. Diverse malen is de afdeling daar op bezoek geweest en hij had er echt iets moois van gemaakt!

De laatste jaren was hij tevens vrijwilliger bij de Jochumhof, waar hij mede de succulentenverzameling verzorgde.

We zullen Bert missen bij de afdelingsactiviteiten. Zonder op de voorgrond te treden was hij daarbij vaak een constante factor.

We wensen Marjo, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte met dit verlies.

Gedachten van een voorzitter 5

Williejan Rooijackers

Een seizoen is begonnen, alle nattigheid al weer bijna vergeten. De start is in ieder geval erg prettig, misschien iets vroeger maar wel meteen mooie temperaturen. Inmiddels alles weer buiten en de serre helemaal in orde. Zaad van het fonds en nog wat zaad van vorige jaar in de bak en ik ben er helemaal klaar voor.

Het afdelingsnieuws had er eigenlijk al moet zijn echter de printer liet ons in de steek. Gelukkig een garantie gevalletje. De printer is weer gemaakt en naar verwachting kan het maartnummer (lente) in april verspreid worden. Overigens willen we op onze website artikelen die in het afdelingsnieuws gestaan hebben publiceren. Dat wil zeggen artikelen over planten die U al gelezen heeft worden dan toegankelijk voor een breder publiek.

De landelijke vereniging heeft ook aan de website gewerkt. Je hebt tegenwoordig de mogelijkheid om in te loggen en op forum berichten te plaatsen. Tevens hebben ze ruimte op de site gereserveerd voor onze afdeling. Daar gaat Rik mee aan de slag.

Maart: bijeenkomst in Jochumhof. Snoeien, poetsen, vegen, aanplanten van een vak, verpotten en zo voorts. Druk, gezellig, leuk, iedereen helemaal tevreden. Lekker met planten bezig geweest. Prima verlopen en positieve reacties. Persoonlijk ben ik erg blij dat de doe-avonden in de Jochumhof erg goed vallen. De wens om bezig te zijn met planten wordt daarmee vergroot.

April leek een gewone rustige maand te worden. Totdat vlak voor de bijeenkomst ons het onverwachte en trieste bericht bereikte dat Bert Kuijpers overleden was. Op de bijeenkomst hebben we daarbij stil gestaan. Op een tafel hebben we een foto, roos, kaars en condoleancekaart geplaatst. Iedereen kon daar even bij zijn heengaan stil staan en iets in de kaart schrijven. De uitvaart, enkele dagen later, werd door veel leden van de afdeling bezocht. Het verhaal van zijn leven gaf een goed inzicht in de bijzondere mens Bert.

Tijdens de aprilbijeenkomst hebben toch nog erg genoten van de voordracht van Jan en Anny Linden, erg mooie natuur, veel bijzondere planten. Het goede nieuws is dat er een tweede deel van deze lezing is, iets noordelijker in het Richterveld. Mogelijk iets voor volgend jaar.

De maand mei vangt zowat aan. Open kas, Beurs, en vele leuke activiteiten staan eraan te komen.

Tja, helaas nog een overlijden. Dhr. Diepenbeek, vrij kort lid doch wel meteen het oudste lid met zijn 90 jaar. Het bericht bereikte ons te laat zodat we alleen maar een kaart naar zijn familie konden sturen.

Open kas, gelukkig redelijk goed bezocht. Dat is ieder jaar maar weer afwachten. Het is erg lastig om voldoende aandacht voor een evenement te krijgen en vervolgens ook nog eens geïnteresseerden.

Zelf zijn we onder andere bij de familie van Eck geweest. Daar zou ik een stuk over kunnen schrijven echter de juni bijeenkomst, een buiten-bijeenkomst vindt bij hun plaats. U kunt dan zelf zien waarvan ik allemaal onder de indruk was. Meer dan de moeite waard.

De beurs.....Schitterend. Ieder jaar weer een stukje mooier, beter en professioneler. Een goede plek in het tuincentrum, prima opstelling met veel loopruimte. Goede routing waardoor de belangstellenden min of meer vast gehouden werden. Je kon niet snel doorlopen. Mooie stands, leuke planten, goed gezelschap en een prima catering. Zeer geslaagd, pet af - een buiging - applaus. Volgende week Ubink, gezien de deadline gaat U daarover pas iets lezen na de vakantie.

Daarmee sluit ik het voor deze keer ook af. Geniet van de hobby, een fijne vakantie en ik hoop U allen weer in goede gezondheid te treffen.

Veldnotities Albert Buining

Succulenta heeft de veldnotities die Albert Buining gemaakt heeft tussen 1966 en 1974 digitaal bereikbaar gemaakt.

De scans van deze notities zijn gemaakt door Paul Laney.

De veldnotities bevatten gegevens over de reizen die hij alleen, met Friedrich Ritter en met andere cactusliefhebbers maakte. Ze bevatten ook gedetailleerde informatie over de planten die hij zag.

In totaal waren er 15 boekjes met veldnotities.

U kunt deze boekjes per boekje downloaden als pdf-bestand.

De gebieden die Albert Buining bezocht liggen allemaal in Zuid-Amerika

U kunt de veldnotities downloaden via [www.succulenta.nl\de-veldnotities-van-albert-buining](http://www.succulenta.nl/de-veldnotities-van-albert-buining).

HERINTREDER

Huub Caelen

Even voorstellen. Ik ben Huub Caelen. Bijna 60 jaar oud, getrouwd, 3 kinderen en 3 kleinkinderen (vierde op komst). Woonachtig in het maasdorp Greven-

bicht. In het dagelijkse leven ben ik docent techniek aan een vmbo-school in Sittard. Mijn vakken zijn Elektro-, metaal- en installatietechniek, wiskunde en natuurkunde. Mijn hobby's zijn niet alleen cactussen maar ook aquaria, paarden (eigen paard is goud waard), sporten (zwemmen) en vakantie (favoriete en enige bestemming Texel)

Ik ben sinds een jaar lid van jullie vereniging. Gestrikt door Harrie Knapen tijdens open kas bezoek. Ik noem me zelf herintreder.

Ik ben begin jaren 70 begonnen met cactussen verzamelen. In mijn geval door toedoen van een achterbuurman. De meeste plantjes kocht ik, zoals in eerdere stukken reeds vermeld, bij het "Westlands Bloemenhuis". Deze was gelegen op de rijksweg in Geleen vlakbij mijn ouderlijk huis. Elke donderdag (nieuwe zending) ging ik kijken of er nog plantjes bij waren die ik nog niet had. De verzorging van cactussen en ook andere planten heb ik meegereggen van mijn vader die fervent fuchsia-keker was.

De hobby groeide van vensterbank naar stelling onder afdak naar kasje in tuin. 's- Winters vertoefden de planten op zolder.

Echter door plaatsgebrek en druk leven (getrouwd, 3 kinderen, werk en andere interesses) is de hobby cactussen verwaterd en uiteindelijk gestopt.

De interesse bleef echter.

Een aantal jaren geleden, aanbouw van een veranda, kinderen uit huis, plaats en genoeg vrije tijd zag ik weer perspectief voor mijn hobby.

Bij Intratuin 3 cactussen gekocht voor aankleding veranda!!!! Dit was het begin van een herstart. Afspraak gemaakt dat ik het beperkt zou houden.

Maar..... Velen zullen zich hierin herkennen. Op internet e.e.a. bekeken en via jullie site terecht gekomen bij open kas en de beurs in Venlo. Daar wat plantjes gekocht en in contact gekomen met vereniging Succulenta.

Gezien de uitdaging heb ik als doel gesteld om mijn verzameling op de bouwen uit eigen gezaaide planten.

Mijn eerste zaai poging was met zaad

van een Melocactus geplukt uit een plant bij Intratuin. Geen resultaat.

Vervolgens zaad besteld bij zaadleveranciers op internet. Duur betaald en weinig resultaat, zelfs betaald en niets geleverd gekregen,.

Lid geworden van Succulenta en daar zaad besteld. Gezaaid naar eigen inzicht met goed resultaat. Grondmengsel 3 delen zaai/stekgrond 1 deel grof zand in potjes 5x5x6 afgedekt met aquariagrut en kweekbakje van Action. Gezocht naar ontsmettingsmiddel Superol. Dit gebruikten ik en mijn vader in de fuchsia-kweek vroeger ook. Dit middel is echter uit de handel en alleen nog via internet duur verkrijgbaar. Echter na zoektocht op internet een gelijkwaardig middel gevonden. Dit is alleen verkrijgbaar bij apotheek in Duitsland onder merknaam "Chinosol".

Dit middel (0,25 mg/liter) gebruik ik met goed resultaat tegen schimmelvorming bij zaailingen (dompelen en sproeien).

Ik heb verschillende zaaimethodes geprobeerd. Veel gegoogeld en gelezen. Op vensterbank, buiten, in potjes, zaaitrays, Weckpotten, boterhamzakjes enz.

De voor mij meest resultaat opleverende methode is zaaien in potjes (5x5x6) met bodemverwarming (19 graden/ 24 uur) en onder Led tl-verlichting (12 uur). De eerste weken

in een gesloten kweekkasje (gespannen lucht). Hiermee kan ik het hele jaar door zaaien. Zaaien in zaaitrays kan ook, maar i.v.m. geringe grondinhoud/ bodemtemperatuur luistert de vochthuishouding nauwkeurig. De grondsamenstelling zoals boven beschreven. Grond moet luchtig en los zijn (i.v.m. wortelvorming) en vochtregulerend (voldoende vocht vasthoudend). De grond van de zaailingen houd ik vochtig (niet nat) met maandelijks toevoeging van voedingsstof. (cactusvoeding van Pokon ¼ deel van verhouding op verpakking). Bij schimmelvorming en uit preventie spuit ik regelmatig met "chinosol".

Zo kan ik op klein oppervlak toch een groot aantal planten kweken. De bedoeling is om van elke soort 2 á 3 plantjes te selecteren en verder op te kweken. De rest is voor de liefhebbers en ruilhandel.

Ik heb verschillende soorten gezaaid. Echter mijn voorkeur gaat nu langzaam uit maar *Astrophytum*s en *Gymnocalcium*s. Ik heb ook al meerdere keren zaad besteld bij Ludwig Bercht. Ook naar tevredenheid. (goede kwaliteit en levering)

Mijn gekochte planten zijn van onder veranda verplaatst naar klein kasje, daarna naar iets groter kas en dit voorjaar nog grotere kas.

Mijn planten overwinteren op zolder onder daglicht, droog bij een temperatuur van +/- 10 graden. Het enige vocht wat ze krijgen is als ik spint of wolluis constateer en ze spuit met "Calypso" (Bayer). Ik heb weinig last van spint of wolluis omdat ik alle nieuwe planten pas bij de verzameling zet nadat ik ze 2 maal met tussen pozen van 2 weken behandeld heb (quarantaine). Voorkomen is beter dan genezen!

In voorjaar (buitentemperatuur +/- 10 graden) haal ik de planten naar beneden en zet ze voor enkele uren in een bak met water en voeding (cactus voeding van Pokon) zodat de kluit zich helemaal kan verzadigen. Dit gebeurt volgens mij ook in de natuur, na een droogteperiode volgt meestal een extre-

me natte periode waarbij de planten voldoende vocht opnemen om de rest van de tijd door te komen. Daarna in kas en krijgen ze naar gelang de temperatuur water toegediend. Met deze manier van verzorgen haal ik goede resultaten wat betreft groei en bloei. In het najaar verminder ik de watergiften en laat de kluit langzaam opdrogen. Daarna in "winterstalling". Mijn

planten staan op een grondmengsel van potgrond (Welkoop merk), zand, bims en cocopeat (Action) in de verhouding 3-1-1-1 afgedekt met fijne kiezel. Groei en zeker bloei wordt door mijn vrouw op foto vastgelegd.

Tijdens de open kas dagen van 2016 ben ik door Harrie Knapen gestrikt voor jullie vereniging. Door omstandigheden heb ik echter nog aan weinig activiteiten kunnen deelnemen. Vorig jaar zijn we op de afsluitende bijeenkomst bij de familie Tinnemans in Nunhem hartelijk ontvangen en zien uit naar de bijeenkomst van dit jaar.

Tijdens de openkas dagen van 2017 is mij gevraagd om een stukje te schrijven voor het verenigingsblad. Ik hoop dat ik met dit stukje jullie iets kan laten zien van mijn hobby.

Iedereen is welkom om te komen kijken naar mijn bescheiden verzameling en ervaringen uit te wisselen. De koffie staat niet klaar maar wordt vers gezet.....

Hoe wordt onze hobby weer gezond?

Jack Schraets

In 1972 werd ik lid van Succulenta en de toenmalige afdeling Noord-Limburg ervan. De afdeling telde toen ongeveer 40 leden en de landelijke vereniging ongeveer evenveel als nu denk ik.

Iets later trokken afdeling en Succulenta vrij vele mensen aan en tien jaar later telde de afdeling korte tijd ruim 120 leden en de landelijke vereniging ruim 4000.

Veel van die mensen bleven een of enkele jaren lid, maar een zeker percentage bleef lid en vond kennelijk genoeg in het kweken van succulenten.

In de jaren tachtig steeg het aantal leden nauwelijks meer en later nam het ledental zelfs af. Daarna is het ledental gestaag afgenomen, zodat we nu op een aantal leden zitten, dat kleiner is als op het moment, dat ik lid werd van Succulenta en de afdeling.

Je vraagt je af hoe zoiets werkt.

In de jaren zeventig werden succulenten in de huiskamer in allerhande media aanbevolen, want die plant zouden de droge lucht in moderne huizen beter kunnen verdragen en ze zouden minder gevoelig zijn dan bladplanten, zodat ze bij iets minder regelmatige verzorging beter gedijden. Kennelijk sprak dat nogal wat mensen aan, zodat succulenten in vele huizen te vinden waren.

In de jaren tachtig kwam de groei in de hobby tot stilstand. Kwam dat omdat de media er een beetje op uitgekeken raakten, of omdat de mensen er minder door aangetrokken werden? Als de media er minder aandacht aan besteden zal dat een negatieve invloed hebben op de toeloop, maar omgekeerd: als er minder interesse van het publiek komt, zullen de media zich niet geroepen voelen om toch te blijven schrijven over succulenten.

Ieder jaar zien we dat er oorkondes worden uitgereikt aan mensen die 25, 40 of 50 jaar lid zijn van Succulenta. In de laatste tien jaar was dat aantal erg hoog.

De oorkondes werden uitgereikt aan mensen, die grotendeels lid werden vóór of tijdens de periode van groei van de vereniging. Voor de meeste van die mensen is de succulentenhobby echt een deel van hun leven geworden.

Waar is de rest gebleven van de massa mensen, die destijds lid waren? Ongetwijfeld zijn een aantal mensen gestorven, maar een groot deel heeft kennelijk in onze hobby geen blijvend genoeg gevonden.

Ik denk, dat veel van die ex-leden in de vereniging of afdeling onvoldoende affiniteit vonden. Misschien hebben ze enige tijd enkele praktische wetenswaardigheden verworven, maar dat is niet voldoende.

Ik herinner me, dat wijlen Sjraar Linssen ooit eens een *Selenicereus macdonaldiae* in bloei had. Hij belde me 's avonds laat op met de mededeling dat de plant bloeide met 40 à 50 bloemen. Het was inderdaad een overweldigende aanblik: zoveel van die enorme witte bloemen. Sjraar was toen al ongeveer 40 jaar liefhebber (of nog langer), maar hij moest die bloei laten zien aan iemand, die het zeker prachtig zou vinden.

De contacten tussen liefhebbers zijn natuurlijk erg belangrijk. Vroeger (en waarschijnlijk ook nog) bestonden binnen onze afdeling kleine groepjes van mensen die vaker contact met elkaar hadden. Vaak waren dat mensen uit dezelfde buurt, zodat ze zonder problemen vaker bij elkaar konden komen. Soms waren ze in dezelfde geslachten geïnteresseerd, maar soms konden ze bij elkaar terecht, als een van hen met een probleempje zat. Maar vooral konden ze samen genieten als er iets aparts te zien was. U weet immers, dat gedeelde vreugde dubbele vreugde is!

Het leuke van die (informele) groepjes was dat anderen er zonder meer bij konden aanschuiven.

Soms heb ik de indruk, dat er steeds meer leden niet meer bij zo'n groepje betrokken zijn. Ik schrijf dat met enige aarzeling, omdat ik mezelf nou typisch een figuur vind, die niet gauw bij een dergelijk groepje aansluit.

Vroeger waren de meeste leden van de afdeling jong en daardoor snel enthousiast. Ongetwijfeld heeft dat enthousiasme invloed op degenen, die de verzameling bekijken. En dat levert dan leden op.

Als ik tegenwoordig bezoekers bij mijn planten heb valt het me moeilijk om nog steeds enthousiast te zijn of te lijken. Dat zal wel iets met de leeftijd te maken hebben. Ik vind het niet normaal om uiterst verrast te doen als ik een mooie cactusbloem zien als ik zo'n zelfde bloem al ettelijke malen heb bewonderd, maar ik vind ze nog wel mooi. Hoeveel meer kans is er niet, dat de bezoeker begeistert raakt als hij merkt, dat ikzelf ook diep onder de indruk ben van wat er te zien is?

Wat ik bedoel is eigenlijk, dat het moeilijk is mensen van je eigen roerselen te overtuigen en dat iedere keer opnieuw!

Natuurlijk zijn er andere redenen waarom minder mensen kiezen voor onze hobby. Er zijn tegenwoordig zoveel mogelijkheden tot recreatie en die lijken

vaak interessanter voor veel mensen. Als jong mens wil je trouwens van alles kennismaken hetgeen wil zeggen, dat je maar weinig tijd hebt voor elke hobby. Of je vindt na een jaar of zo, dat misschien orchideeën of vleesetende planten ook interessant zijn, dus moet je die succulenten dan maar op een laag pitje zetten.

Trouwens, wat let je om af en toe eens te googelen en met weinig moeite en in korte tijd kun je dan doodgegooid worden met allerhande wetenswaardigheden op elk gebied, ook op dat van succulenten. De bloemen krijg je dan gratis en voor niks erbij!

Misschien moet je om een 'echte' succulentenliefhebber te worden toch wel geïnfecteerd zijn door een virus. Als dat zo is, dan zullen er beslist ook mensen zijn die voor iets dergelijks immuun zijn. Dan helpt begeestering van een liefhebber ook niet.

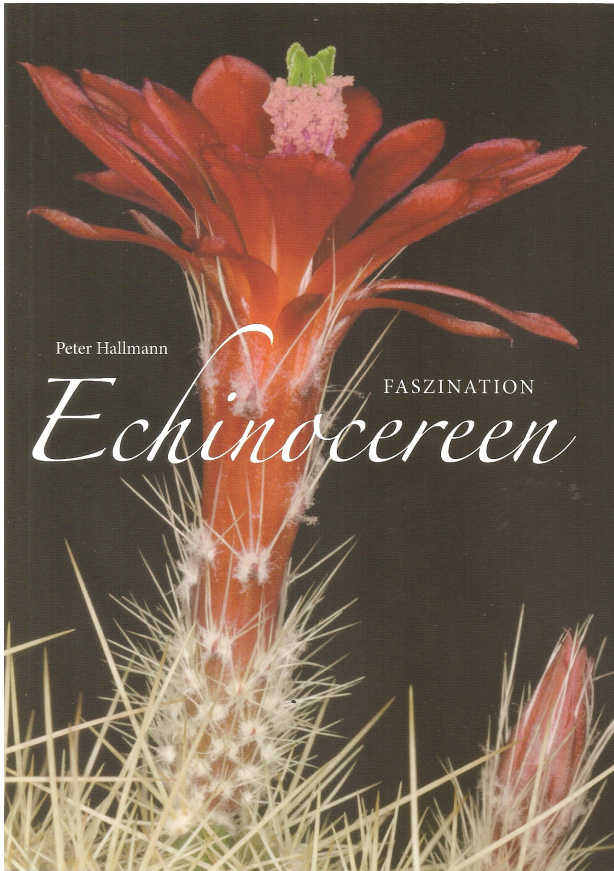
Dat het bevorderen van onze hobby geen eenvoudige zaak is moge inmiddels wel duidelijk zijn. Als dertig jaar lang neemt het aantal georganiseerde liefhebbers (eventueel met korte onderbrekingen) af. Waarschijnlijk is het aantal liefhebbers, dat niet lid is van Succulenta, ook gedaald. Mijn indruk is, dat de leek succulenten wel leuk vindt, maar dat het niet te veel van zijn tijd mag (of kan) kosten.

Ook gebruikmaking van moderne wervingsmethoden leidt tot nu toe niet tot een opzienbarende toename van het aantal geïnteresseerden, maar het is mogelijk, dat daardoor de afname geringer is.

De gemiddelde succulentenliefhebber is vooral iemand, die graag met zijn planten in de weer is. Het andere is voor hem bijzaak. Hij vergeet dan wel, dat contacten met gelijkgestemden uiteindelijk erg belangrijk zijn, omdat ze enthousiasmeren en zo de belangstelling bij hemzelf levend houden.

De manier waarop het mogelijk is, om de dalende trend om te buigen is mij eigenlijk niet bekend. Ik vrees, dat dat alleen bereikt kan worden door een andere instelling van de aspirant-liefhebbers. En die andere instelling hangt af van de modetrends. En daarop kunnen wij (waarschijnlijk) nauwelijks invloed uitoefenen.

Nieuw: Echinocereen

Jack Schraets

De Deutsche Kakteen-Gesellschaft heeft het 17^e deel in de serie monografieën over succulenten uitgebracht. Het is geschreven door Peter Hallmann en draagt de titel 'Faszination Echinocereen'.

Het boek telt ruim 300 pagina's en bevat bijna 600 kleurenfoto's, waarvan de meeste van uitstekende kwaliteit zijn. De tekst is (natuurlijk) Duits, maar eenvoudig leesbaar.

De schrijver beschrijft hoe hij zijn planten kweekt en geeft vooral praktische aanwijzingen voor de verzorging.

Enkele tabellen, onder andere over bloeitijden en bloeiduur ronden het werk af.

Het boek is alleen verkrijgbaar voor leden van de Deutsche Kakteen-Gesellschaft en dan ook nog maar in enkelvoud!

Gelukkig is onze afdeling ook lid van deze vereniging en heeft ze dit werk aangeschaft voor haar bibliotheek. Als lid van de afdeling kunt U het boek lenen en dat kost zelfs helemaal niets!

Beurs 2017

Tekst Jack Schraets; Foto's Paul Geerlings

Dit jaar vond de Exotische Plantenmarkt van onze afdeling plaats op 28 mei.

Deze keer vond de beurs plaats in het Plantencentrum Velden. In het Plantencentrum was een grote ruimte gereed gemaakt om de deelnemers gelegenheid te geven hun waren uit te stallen en de bezoekers hadden veel ruimte om de aangeboden waar te bekijken.

Er waren 23 deelnemers aan de beurs, liefhebbers en handelaars. Verder hadden Succulenta en Afdeling voorlichtingsstands. Er was gezorgd voor een drankje en een hapje tegen betaling. Tevens was er gezorgd

voor geschikte weersomstandigheden, want het werd niet al te heet, ook al omdat er in de kas enige afscherming aangebracht was. In het Plantencentrum was het behoorlijk druk. Het is namelijk altijd op

Zondag geopend, dus er waren behoorlijk wat klanten, die waarschijnlijk vooral voor tuinplanten waren gekomen. Bij de Exotische Plantenmarkt was het eveneens een komen en gaan van mensen. Het bleek niet mogelijk om het aantal bezoekers exact bij te houden, zodat we moeten afgaan op indrukken.

Op de beurs waren vooral succulenten en rotsplanten te koop. Mij leek het aanbod behoorlijk gevarieerd. De prijzen van de planten varieerden eveneens. Sommige planten

waren spotgoedkoop, maar er waren ook planten aanwezig, die behoorlijk aan de prijs waren. Eigenlijk moet je bij een dergelijke gelegenheid alles bekijken, dan kun je de voordeligste aankopen doen. In ieder geval ontbrak mij de tijd om dat uitgebreid te doen.

Toch heb ik wel enkele aankopen gedaan. Het waren vooral planten die afkomstig waren van kortgeleden overleden Succulentaleden. Daarbij waren het ook nog planten die ik erg graag wilde bezitten.

Informatie bij de organisatoren van de beurs leverde nogal wat tevredenheid op. De organisatoren waren behoorlijk tevreden over deze markt. Er was aan de deelnemers ongeveer 100 meter tafelruimte verhuurd. De standhouders waren uiterst tevreden over hun persoonlijke resultaten. Het aantal bezoekers was beslist groter dan bij de vorige beurzen en men nam waar, dat veel mensen, die het Plantencentrum bezochten vaak toch planten kochten op de Exotische Plantenmarkt.

Helaas leverde de markt niet direct nieuwe leden op, maar men kan natuurlijk niet weten of toch niet een of meerdere mensen besmet zijn geraakt door het succulentenvirus. Dan breekt de succulentenziekte mogelijk pas na een incubatietijd uit!

Eigenlijk is het beter de foto's verder te laten spreken. U kunt dan zelf zien, dat er veel belangstelling was.

Tenslotte: Alle respect voor de organisatie van deze beurs. Er was veel meer ruimte dan in het verleden en de bezoekers

behoefden niet te dringen doordat de ruimte tussen de tafels groter was. Ik heb vernomen, dat de kans groot is, dat de volgende beurs weer in Plantencentrum Velden plaatsvindt.

Van de redactie

Jack Schraets

Sinds enige tijd ben ik door een aantal leden behoorlijk verwend. Er kwam zelfs zoveel tekst binnen, dat ik enkele zaken niet onmiddellijk kon plaatsen.

Dat was te danken aan een aantal artikelen van mensen die voordien zelden schreven. Tot mijn genoegen waren die artikelen ook nog zeer lezenswaard.

Behalve dat zijn er ook 'vaste' schrijvers. Een vaste bijdrage komt van onze voorzitter met zijn rubriek 'Gedachten van een voorzitter'. Hij schrijft vaak ook nog andere artikelen. Als volgende vaste schrijver mag Harrie Knapen genoemd worden. Al enkele jaren heeft hij de smaak te pakken gekregen.

En dan zijn er diverse leden, die af en toe een artikel inzenden. Ik noem Rik Coenen, Tjeu Tinnemans, John Aben.

Deze keer was er een artikel ingezonden van iemand, die pas sinds vorig jaar lid is.

Ik bedoel Huub Caelen uit Grevenbicht. Als ik zijn artikel lees krijg ik de indruk, dat een aantal van ons best iets van hem kan opsteken, want hij is al zeer actief bezig geweest met de hobby. En wat meer is, hij schroomt niet om zijn manier van werken duidelijk te beschrijven.

Waarom schrijf ik dit nu?

Eigenlijk ben ik tamelijk onder de indruk van veel artikelen van het laatste jaar. Je hoort sommige dingen op een andere manier vertellen en soms laat dat je anders tegen het onderwerp aankijken. Ik ben er ook van overtuigd, dat meerdere leden veel van deze stukjes waarderen, zeker als ze erg op de praktijk gericht zijn.

Daarom, beste mensen, laat eens wat van je horen!

Je hoeft je geen zorgen te maken over eventuele schrijffouten, die zal ik er wel uithalen!

Voor al degenen, die al eens wat schreven voor het Afdelingsnieuws: hartelijk dank daarvoor. Het geeft me tevens het vertrouwen, dat het Afdelingsnieuws niet alleen maar het botvieren van de schrijflust van de redacteur is!

